

روشهای شناسایی ارقام بادام با استفاده از بزرگی فراساختاری دانه گرده ، ایزوآنزیم و تکنیک RAPD

علی وزوایی

گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران ، کرج

در این تحقیق سعی شده است از مرفوگلزی دانه گرده و روشهای بیوشیمیایی نظریه تکنیک RAPD و ایزوآنزیم برای شناسایی گونه ها و ارقام بادام استفاده شود. در بررسیهای فراساختاری دانه گرده ، پارامترهای فیزیکی دانه گرده در بزرگنماییهای ۱۵۰۰ و ۱۰۰۰۰ مورد بررسی قرار گرفت . با این روش شش رقم به وسیله یک یا دو صفت از بقیه ارقام متمایز شدند. برای شناسایی چهار رقبم دیگر مجموعه ای از صفات مورد استفاده قرار گرفت.

برای بررسی الگوی ایزوآنزیمی گونه ها و ارقام از هفت سیستم آنژیمی آسپاراتیت آمینوترانسفراز (AAT) ، گلوکز -۶- فسفوردهیدروژنаз (G6PD) ، گلوکز فسفوایزومراز (Gpi) ، ایزو سیترات دهیدروژناز (IDH) ، لوسین آمینوپتیداز (LAP) ، فسفوگلوموتاز (PGM) و شیکمیت دهیدروژناز (SKDH) استفاده شد. سیستمهای آنژیمی فوق توانستند گونه ها ، ارقام و ژنتیکهای بادام را از یکدیگر متمایز نمایند. براساس نتایج این تحقیق بادامهای ایرانی نسبت به بادامهای آمریکایی و استرالیایی تنوع ژنتیکی بیشتری از خود نشان دادند و آللها جدیدی نیز برای نخستین بار گزارش شد. در تکنیک RAPD نه رقم و سه گونه وحشی بادام با استفاده از هفت آغازگر مورد بررسی قرار گرفتند. و تمامی گونه ها و ارقام با هر یک از آغازگرها از هم متمایز شدند. بررسی تجزیه خوش ای نشان داد که گونه *P. lycooiden* نسبت به *P. reticulata* تزدیکی بیشتری با گونه *P. scoparia* دارد و به جز یک مورد، ارقام استرالیایی و ایرانی در دو گروه مجزا قرار گرفتند. مطالعه ایزوآنزیمی و همچنین تکنیک RAPD نشان داد که تنوع ژنتیکی در بین ارقام کاشته شده بادام بیشتر از گونه های وحشی می باشد.